

Wilson, Samuel Geoffrey Hoogleraar tropische en protozoaire ziekten aan de Faculteit de Diergeneeskunde te Utrecht
(14 november 1909 te Donaghmore (bij Dungannon), County Tyrone, Noord-Ierland - 12 september 1965 te Utrecht)

Zoon van Samuel Wilson, hoofd van de lagere school.

Gehuwd met Maureen Hanna, M.D. Van hun drie kinderen is een zoon dierenarts geworden.

Opleiding

De middelbare school volgde hij aan de Royal School, Dungannon, een van de oudste scholen in Noord-Ierland. In 1928 studie biologie aan Queens University in Belfast, afgerond met een B.Sc. (1st class honours) in de zoölogie, en vervolgens diergeneeskunde aan de Royal Dick Veterinary School te Edinburgh. Afgestudeerd in 1934. In 1946 aan Edinburgh University gepromoveerd op een dissertatie over teken en door teken overgebrachte veeziekten.

Loopbaan

Direct na zijn afstuderen ging hij voor het ministerie van koloniën naar Afrika. Zijn eerste standplaats was Nyassaland (het huidige Malawi), waar hij ook in de oorlog tot 1945 verbleef. Na een periode van 3 jaar in Europa, waarin hij o.a. zijn proefschrift bewerkte, ging hij als "Chief Veterinary Officer" naar Uganda en werd daarna overgeplaatst naar Kenya waar hij verantwoordelijk was voor de tsetse- en trypanosomiasisbestrijding. In 1952 werd hij benoemd tot directeur van de veterinaire dienst in Noord Nigeria. Wegens zijn uitgebreide kennis van de dierziekten in Afrika, opgedaan gedurende 26 jaar, trad hij ook vaak op als adviseur van de "Food and Agriculture Organisation". Per 1 december 1961 werd hij op voordracht van de Faculteit in Utrecht tot hoogleraar in de Tropische en Protozoaire Ziekten benoemd. Zijn inaugurale rede hield hij op 8 juni 1964 met als titel: The problems of trypanosomiasis control in cattle in Africa. Het karakteriseerde Wilson dat hij erop stond de laatste tien minuten daarvan in het Nederlands uit te spreken.

Verdiensten

Zijn uitgebreide contacten in Afrika en meer in het bijzonder die met zijn opvolger in Nigeria, Dr. Bukhar Shahib, maakten het mogelijk dat jonge Nederlandse dierenartsen zich daar verder konden bekwamen in de tropische en protozoaire ziekten. Tevens werd door zijn bemoeienis de afdeling protozoaire en parasitaire ziekten van de veterinaire faculteit van de Ahmadu Bello Universiteit te Zaria vanuit Nederland van stafleden voorzien.

In Utrecht hervatte hij het onderzoek naar babesiosis bij het rundvee. Ook werkte hij met toxoplasmose bij het varken en trad hij in 1962 als promotor op van C. Folkers die reeds geruime tijd voor Wilsons komst met dit onderwerp bezig was geweest. Zijn betekenis voor Nederland is geweest dat er weer een kader gevormd werd van Nederlandse dierenartsen met kennis van tropische ziekten en met contacten in de tropen i.h.b. in Afrika. Na een onderbreking sinds het overlijden van Kraneveld in 1957, maakte hij een nieuwe start met het onderzoek van de protozoaire ziekten en hun overbrengers.

Onderscheidingen

In 1956 werd Wilson benoemd tot Commander of the British Empire vanwege zijn verdiensten voor de Britse Koloniale Dienst en meer in het bijzonder voor zijn onderzoek op het gebied van de tsetsevlieg en de teken.

Publicaties

Voor zijn publicaties uit zijn Afrikaanse periode en over zijn onderzoek in Nederland naar babesiosis kan verwezen worden naar de literatuurlijst op p.1512-1513 volgend op de necrologie door Van der Schaaf in het Tijdschrift voor Diergeneeskunde.

Biografie

A. van der Schaaf. In memoriam prof. dr. S.G. Wilson (1909-1965). Tijdschrift voor Diergeneeskunde, 90, 1508- 1511, 1965; Idem. Jaarboek der Rijksuniversiteit te Utrecht 1965-1966, p, 5-8;
... Glover. Nature, 209, 757-758, 1966.

(D. Zwart)